

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB29 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB29 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-n72.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB29:72

#

Vrøvlet.

Vrøvlet skulde man synes man da snart kunde blive færdig med »det er jo ikke Andet end Vrøvl«.

Sandt nok, men Vrøvlet forstaaer at mystificere: det forklæder sig i Skikkelse af 100,000, af Millioner forskellige Skikkelser – og er dog det samme Vrøvl.

Du staaer og har talt med et Msk. Det var en Mand af Middelhøide, blond, i bruun Frakke – det var et Vrøvlehoved; men Du er ikke langt fra at haabe at have faaet Bugt med ham. I samme Øieblik han gaaer, kommer der en Anden: en høi, svær Mand, sortsmudsig, i blaa Livkjole – det er dog vel ikke det samme Msk? Vistnok ikke; ak, men det er det samme Vrøvl.

Og saaledes i det Uendelige. Intet Dyr er saa frugtbart som Vrøvl; kun at Vrøvlet kaster 100,000, Millioner Unger – som alle see forskjelligt ud, men dog ere det samme Vrøvl.

I en given Tid lever der i et Land saa og saa mange Millioner – væsentligen sige de alle Eet og det Samme. Det der skuffer er at de sandseligt see forskellige ud.

Og saa er tillige igjen ved Vrøvlet den Fare at det jo sandselig er Magt.

* *

»Vrøvlet« er en Illusion. Kun hvad der forholder sig til Idee og primitivt lever, lever. Alt det Øvrige er et optisk Bedrag. Ved Døden er det aldeles forsvundet, ligesom naar Comedien er forbi.

Det er denne prisede Tilforladelighed: at blive salig ligesom – alle de Andre.

#